

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 17Pc/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321202527
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Bagala Vrábelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4321202527.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou JUDr. Viktóriou Bagala Vrábelovou v právnej veci navrhovateľky: T. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, Q., v konaní zastúpená SOPKO LEGAL s.r.o. so sídlom v Trnave Paulínska 24, proti výživou povinnej osobe (manžel): N. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. C. XX, K., v konaní zastúpený JUDr. Zuzanou Józovou Boreckou, advokátkou so sídlom v Nitre, Sládkovičova 7, o určenie výživného na manželku, takto

rozhodol:

I. Návrh navrhovateľky na určenie výživného na manželku sa **z a m i e t a**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka (manželka) sa návrhom súdu doručeným dňa 10.06.2021 v spojení s jeho doplnením zo dňa 14.10.2021 domáhala určenia výživného zo strany manžela vo výške 214,83,-eura mesačne odo dňa podania návrhu na súd. Uviedla, že už krátko po uzavretí manželstva prestali s manželom spoločne hospodáriť, dohodli sa, že ona bude prevádzkovať taxislužbu s čím má dlhodobé skúsenosti a z tohto príjmu bude uhrádzať výdavky na domácnosť, ktorú v tom čase spoločne zdieľali, výdavky detí ako aj jej osobné výdavky. Manžel si ponechával príjem z pneuservisu a mototechny, ktorý vynakladal v prevažnej miere na stavbu rodinného domu v Mojmírovciach. Po narušení vzťahov s manželom sa dohodli, že ona bude naďalej prevádzkovať taxislužbu prostredníctvom doposiaľ využívaných motorových vozidiel s tým, že manžel tieto vozidlá na jej obchodnú spoločnosť, ktorú si za tým účelom založí, prepíše. Uvedenú dohodu manžel odmietol splniť a podal na Okresný súd Levice návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal vydania predmetných vozidiel. V tejto veci na ňu podal aj trestné oznámenie. Predmetné motorové vozidlá boli manželovi vydané dňa 18.10.2021 za prítomnosti polície a jeho právneho zástupcu, až do ich odovzdania manželovi ich využívala na prevádzkovanie taxislužby. Tvrdenia manžela o tom, že odovzdané motorové vozidlá boli pri odovzdaní úplne zdevastované a nepojazdné poprela. Uviedla, že manželovi okrem toho, že jej zatajil zrušenie koncesie zazlieva aj to, že ju držal v neistote a to aj napriek tomu, že prevádzkovala taxislužbu pod hlavičkou jeho obchodnej spoločnosti a hradila aj všetky náklady spojené s prevádzkou motorových vozidiel. Poukázala na to, že spolužitie s manželom prerušili v októbri 2020, pričom manžel na jej výživu, či výživu maloletých detí, ktoré pochádzajú z ich manželstva dobrovoľne neprispieval. Nepodielal sa ani na úhrade potrieb domácnosti. Výživné na maloleté deti začal uhrádzať až vo februári 2021. Okrem súdom určeného výživného neprispieva navyše finančne ani vecne. K tvrdeniam manžela o tom, že jej po prerušení spolužitia prenechal možnosť prevádzkovania taxislužby pod hlavičkou jeho obchodnej spoločnosti uviedla, že manžel už nepoukázal na to, že z tohto príjmu musela uhrádzať aj všetky náklady s tým spojené. V období kedy prevádzkovala taxislužbu pod obchodnou spoločnosťou manžela využívala približne dvoch až troch zamestnancov. Mrzí ju, že manžel svojím správaním odňal jej a deťom životný štandard na ktorý boli zvyknutí. Ohľadom svojich osobných, zárobkových,

majetkových pomerov, výdavkov ako aj odôvodnených potrieb detí odkázala na doklady predložené v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práva a povinností na čas po rozvode, ktoré prebiehalo na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 17P102/2020. Uviedla, že je jedinou spoločníčkou a konateľkou obchodnej spoločnosti Misetis, s.r.o., ktorej je zároveň aj jej zamestnancom. V októbri 2021 bola obchodnej spoločnosti Misetis, s.r.o. udelená koncesia na prevádzkovanie taxislužby, na tento účel aktuálne využíva dve motorové vozidlá, z ktorých jedno je vo vlastníctve jej matky, ktorá si vzala úver, ktorého splátky uhrádza výlučne navrhovateľka, na druhé spláca leasing. Obchodná spoločnosť Misetis, s.r.o. vlastní motorové vozidlo Škoda Rapid zakúpené z peňazí darovaných jej rodičmi, ktoré je využívané na súkromné účely. Vypláca si mzdu v sume 77,-eur mesačne, ďalší dvaja zamestnanci dostávajú oficiálne príjem rovnaký, na ruku im je vyplácaná mzda 500,-eur mesačne. Uviedla, že v dôsledku nedodržania dohody o prepise motorových vozidiel na jej obchodnú spoločnosť bola nútená začať z ničoho, musela vynaložiť výdavky na reklamu, ciachovanie, či montáž meračov na taxíky.

2. Manžel s podaným návrhom nesúhlasil, označil ho podaný z pomsty, v rozpore s dobrými mravmi, sledujúci jediný cieľ, ktorým je majetkové vyrovnanie manželov. Potvrdil, že s manželkou nehospodárili ani v čase trvania manželstva, Tržby z podnikania jeho obchodnej spoločnosti si rozdelili tak, že on si ponechával príjmy z prevádzkovania autoservisu a pneuservisu, kým manželka po ich vzájomnej dohode príjmy z taxislužby, ktoré používala na réžiu domu a svoju osobné výdavky. Po narušení vzájomných vzťahov mu manželka navrhla prepísanie piatich motorových vozidiel používaných v rámci taxislužby na jej obchodnú spoločnosť, ktorú si mienila za tým účelom založiť, s čím nesúhlasil. Manželkina reakcia spočívala v tom, že mu spomínaných päť áut odmietla vydať, fyzicky mu boli odovzdané až po dvoch rokoch za asistencie polície a jeho právneho zástupcu, pričom boli úplne zničené a nepojazdné. Potvrdil, že koncesiu na prevádzkovanie taxislužby prostredníctvom spomínaných piatich motorových vozidiel zrušil v júli 2021, dôvodom bola skutočnosť, že si manželka neplnila riadne svoje povinnosti spočívajúce v riadnej evidencii zamestnanca do Sociálnej poisťovne, vydávaní blokov z registračnej pokladne. Odovzdané motorové vozidlá sú predmetom a prebiehajúceho trestného stíhania pre prečin poškodzovania cudzej veci, sú odstavené, čaká sa na podanie znaleckého posudku. Dôvodom, pre ktorý po narušení vzájomných vzťahov s manželkou neprispieval na spoločnú domácnosť bolo to, že manželka podľa dohody prevádzkovala taxislužbu, pričom všetky tržby si ponechávala. Poprel tvrdenia manželky by zároveň uhrádzala aj všetky výdavky s tým spojené, sporadicky zaplatila poisťky, odvody za zamestnancov uhrádzal on. Výživné na maloleté deti uhrádza pravidelne vo výške určenej súdom. Konštatoval výrazné problémy pri jeho styku s maloletým O., mal za to, že matka jeho styk s maloletým svojim správaním sťažuje. Ohľadom svojich osobných, zárobkových, majetkových pomerov, či výdavkov odkázala rovnako ako navrhovateľka na konanie o rozvod manželstva.

3. Na základe vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav: Z pripojeného spisu tunajšieho súdu 17P/102/2020 vyplýva, že účastníci konania dňa 13.06.2015 uzavreli manželstvo v Leviciach. Rozsudkom zo dňa 29.09.2021 pod č.k. 17P/102/2020-548 bolo ich manželstvo rozvedené, maloletá K. X., nar. XX.XX.XXXX a mal. O., nar. XX.XX.XXXX boli na čas po rozvode zverení do osobnej starostlivosti matke, otca súd zaviazal prispievať na výživu mal. K. X. sumou 150,-eur mesačne, a mal. O. sumou 130,-eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiacu vopred k rukám matky počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Rodičia zároveň dohodou upravili styk otca s maloletým O., predmetná dohoda sa stala súčasťou rozsudku. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť vo všetkých jeho výrokoch s výnimkou výroku o výživnom na maloleté deti dňa 22.12.2021. Na tunajšom súde prebiehalo pod sp. zn. 7C/28/2021 konanie o nariadenie neodkladného opatrenie na návrh žalobcu Autoslužby P s.ro., so sídlom Mojmírovce, Pod Vinohradmi 13, IČO: 46801634, v zastúpení konateľom N. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorým sa domáhal vydania motorových vozidiel žalovanou - T. F.. Prvostupňový súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Proti predmetnému uzneseniu podal žalobca odvolanie namietajúc nesprávnosť rozhodnutia a osvedčenia potreby nariadenia neodkladného opatrenia. Z dôvodu späťvzatia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd pripustil späťvzatie návrhu a napadnuté uznesenie zrušil a konania zastavil. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.12.2021.

4. Z pripojeného spisu 17P/102/2020 má súd preukázané, že manžel je jediným konateľom a spoločníkom obchodnej spoločnosti Autoslužby P, s. r. o. , ktorá v zdaňovacom období roku 2019 vykázala základ dane 2.025,27,-eura, v roku 2020 vo výške 1.890,98,-eura. Označená obchodná spoločnosť je vlastníčkou 5 motorových vozidiel využívaných na prevádzkovanie taxislužby. Táto okrem taxislužby prevádzkuje aj mototechnu a pneuservis, pričom podľa zhodného vyjadrenia účastníkov,

príjem z jej činnosti plynie manželovi a príjem z prevádzkovania taxislužby plynul navrhovateľke a to až do zrušenia koncesie na jej prevádzkovanie manželom v auguste 2021. Podľa predloženého potvrdenia o príjme manžela v zhode s jeho vyjadrením na pojednávaní je mu označenou obchodnou spoločnosťou vyplácaná priemerná čistá mesačná mzda za rok 2020 (zohľadňujúc skutočnosť, že za dva mesiace nebol vyplatený žiaden príjem) v sume 283,98,- eur a v roku 2021 (od januára do decembra vrátane) v sume 324,66,-eura. Za obdobie od mája 2020 do júla 2021 vrátane bol obchodnej spoločnosti Autoslužby P s.r.o. vyplatený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra príspevok v rámci projektu Prvá pomoc, Opatrenie 3B v celkovej sume 12.198,98,-eura. V období od 19.02.2020 do 15.05.2020 bol manžel jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti Autoslužby NR, s.r.o., následne sa jediným spoločníkom stal jeho brat a počnúc dňom 30.07.2021 sa stal aj jediným konateľom obchodnej spoločnosti. Predmetná obchodná spoločnosť vykázala za zdaňovacie obdobie roku 2020 daňovú stratu vo výške 13.029,72,-eura. Z výpovede manžela vyplynulo, že z činnosti konateľa spoločnosti mu žiadny príjem alebo odmena neplynuli. Manžel má od roku 2010 otvorenú živnosť prevádzkovanú pod obchodným menom N. F. Autoslužby R&P, IČO: 45571732, pričom za zdaňovacie obdobie roku 2019 vykázal príjmy 3.753,38,-eura, výdavky 3.250,60,-eura, za rok 2020 príjmy vo výške 3.279,02,-eura, základ dane činil 2.839,75,-eura. Je výlučným vlastníkom pozemku v Mojmirovciach a podľa jeho vyjadrenia spolu s bratom stavebníkom rozostavaného rodinného domu. Žije v spoločnej domácnosti s rodičmi a bratom, ktorí sú zárobkovo činní. Matka manžela dosiahla v kalendárnom roku 2021 priemerný čistý mesačný príjem v sume 850,50,-eura, jeho brat za sledované obdobie vo výške 324,34,-eura. Vychádzajúc z výpovede manžela na pojednávaní rodičom na domácnosť prispieva sumou 120,-eur mesačne, uhrádza náklady na mobil v sume 45,-eur mesačne.

5. Navrhovateľka bola od 28.05.2019 do 01.03.2019 vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, za obdobie od júna do decembra 2019 jej boli vyplatené dávky poistenia v nezamestnanosti v celkovej sume 5.771,30,-eura. Dosahovala príjem z prevádzkovania taxislužby obchodnou spoločnosťou Autoslužby P, s.r.o. a to až do zrušenia koncesie na jej prevádzku v auguste 2021, ktorého výška bola podľa jej vyjadrenia v sume od 500 do 800,- eur v čistom mesačne (výpoveď manželky v konaní vedenom pod sp. zn. 17P/102/2020), pričom tieto sumy boli vyplácané v hotovosti. Je podielovou spoluvlastníčkou lesného pozemku v podiele 1, ktorý nevyužíva, za služby odborného lesného hospodára uhrádza 67,20,-eura ročne. Vlastní traktor a prívos. V priebehu konania o rozvod manželstva založila za účelom prevádzkovania taxislužby obchodnú spoločnosť MISETIS, s. r. o., ktorej je jedinou spoločníčkou, konateľkou (obchodná spoločnosť vznikla dňa 02.03.2021) a zároveň jej zamestnancom. Zo zamestnaneckého pomeru jej podľa predložených výplatných pásov plynie čistý mesačný príjem v sume 77,94,-eura. Predmetná obchodná spoločnosť zamestnáva dvoch ďalších zamestnancov, ktorých oficiálny čistý príjem je 77,94,-eura, v skutočnosti je im na ruku vyplácaná čistá mzda 500,-eur mesačne. Napriek zrušeniu koncesie na prevádzkovanie taxislužby manželom naďalej pokračovala v identickej podnikateľskej činnosti. Manželka si za účelom získania koncesie zabezpečila dve motorové vozidlá, pričom vlastníkom jedného z nich je oficiálne jej matka, v skutočnosti splátky úveru vzatého na jeho kúpu vo výške 120,-eur mesačne uhrádza navrhovateľka, ktorá predmetné vozidlo na podnikateľské účely aj využíva a ktoré má obchodná spoločnosť MISETIS, s.r.o. v prenájme a druhé motorové vozidlo, na ktoré uhrádza manželka splátky leasingu. Spoločnosť Misetis, s.r.o. je výlučnou vlastníčkou motorového vozidla Škoda Rapid, r.v. 2015, ktoré podľa vyjadrenia navrhovateľky nie je doposiaľ využívané na prevádzkovanie taxislužby, je využívané na súkromné účely a bolo zakúpené z peňažných prostriedkov darovaných navrhovateľke jej rodičmi. Poberá prídavky na obe maloleté deti v celkovej sume 51,-eur. Spolu s maloletými deťmi žije v rodinnom dome vo vlastníctve jej matky. Mesačne uhrádza za vodu 25,-eur, elektriku 72,-eur, plyn 31,-eur, mobil od 70 do 100,-eur, sporenie maloletým deťom spolu 29,98,-eura, splátka úveru 120,-eur, splátka leasingu motorového vozidla 138,38,-eur, poisťné 34,04,-eura, platba za parkovacie státie 120,-eur, GPS taxíky 59,40,-eur, odvody na zdravotné poistenie 25,20,-eura, odvody na sociálne poistenie 62,26,-eura osobné výdavky súvisiace so stravou, hygienou, oblečením odhadla navrhovateľka sumou 250,-eur mesačne. Účastníci majú vyživovaciu povinnosť k mal. K. X., nar. XX.XX.XXXX a mal. O., nar. XX.XX.XXXX.

6. Maloletá K. X. navštevuje siedmy ročník Katolíckej spojenej základnej školy v Leviciach, výdavky spojené s návštevou školy pozostávajú z platby za stravu 40,-eur mesačne, príspevok ZRPŠ 50,-eur ročne, rodičovský príspevok 25,-eur ročne, platby za pracovné zošity. Navštevuje Základnú umeleckú školu, hudobný odbor, za čo matka uhrádza 147,-eur ročne, a jazykovú školu Prima, za ktorú matka uhrádza 240,- eur ročne. Maloletý O. navštevuje materskú školu, má odklad nástupu povinnej školskej dochádzky, školné činí 16,-eur mesačne, strava 40,48,-eur mesačne, príspevok ZRPŠ 50,-eur ročne,

príspevok do triedneho fondu 30,-eur ročne. Maloletý navštevuje Športovú akadémiu Mateja Tótha, platba zaň je 150,-eur ročne Navštevuje kurz plávania jedenkrát týždenne, poplatok za jednu hodinu plávania je 5,-eur . Obe deti sú zdravé, maloletá K. nosí fixný zubný strojček, s tým sú spojené cestovné výdavky do Zlatých Moravciach a výdavky súvisiace s jeho úpravou, čo je 20,-eur jeden až dvakrát v mesiaci.

7. Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

8. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

9. Podľa § 154 CMP na konanie vo veciach výživného plnoletých osôb a iných obdobných nárokov je miestne príslušný všeobecný súd navrhovateľa.

10. Podľa § 155 CMP konanie sa začína len na návrh.

11. Podľa § 156 CMP účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

12. Podľa § 157 CMP rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

13. Podľa § 77 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje.

14. Z citovaného ustanovenia § 71 Zákona o rodine vyplýva zákonná vyživovacia povinnosť medzi manželmi vychádzajúca z požiadavky, že manželia majú rovnakú životnú úroveň, čo je odôvodnené okrem princípu solidarity aj ich rovnakým postavením v právach a povinnostiach vyplývajúcich z manželského zväzku. Zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov vyplýva, že nemusí byť splnená podmienka odkázanosti, ako je pri vyživovacej povinnosti detí k rodičom resp. vyživovacej povinnosti medzi ostatnými príbuznými. Prostredníctvom tohto inštitútu sa teda okrem uspokojenia ostatných potrieb sleduje aj naplnenie požadovaného zákonného charakteru inštitútu manželstva z majetkového hľadiska. Podľa ustanovenia § 19 Zákona o rodine majú manželia rozsiahlo koncipovanú povinnosť starať sa podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov o uspokojovanie potrieb rodiny. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a zaniká rozvodom manželstva alebo smrťou jedného z manželov. Bez ohľadu na to, či manželia spolu žijú alebo nie, vyžaduje sa , aby mali rovnakú životnú úroveň. Návrh na určenie vyživovacej povinnosti medzi manželmi je preto možné nielen vtedy ak na strane jedného z manželov existuje sociálna odkázanosť, ale aj vtedy, ak je spravodlivé dorovnať ich rozdielnu životnú úroveň. Uplatňovanie výživného medzi manželmi je preto možné aj v prípadoch, keď sú napríklad obaja manželia zárobkovo činní, schopní zabezpečiť svoje osobné potreby, avšak v dôsledku oddeleného hospodárenia vznikla disproporcja v ich celkovej životnej úrovni. Pojem v zásade rovnaká životná úroveň manželov neznamena mechanickú rovnosť v majetkovej oblasti, ale je potrebné vziať na zreteľ osobitosti vyplývajúce z osobných, pracovných, zdravotných a iných špecifik týkajúcich sa jednotlivých manželov. Rozdielne potreby a náklady preto môžu vyplývať aj zo zdravotného stavu, stravovania, ošatenia, spôsobu života. Uvedená požiadavka bude naplnená, pokiaľ každý z manželov bude mať približne rovnakú možnosť zabezpečovať si svoje potreby s prihliadnutím na uvedené osobitosti.

15. V prejednávanej veci mal súd zo zhodných vyjadrení účastníkov preukázané, že manželia od novembra 2020 nežijú v spoločnej domácnosti. Spoločne prestali hospodáriť už krátko po uzavretí manželstva, príjem z prevádzkovania taxislužby pod obchodnou spoločnosťou manžela si ponechávala manželka, ktorá z tohto príjmu po dohode manželov uhrádzala výdavky spojené s užívaním rodinného

domu, ktorý rodina obývala ako aj výdavky na úhradu potrieb maloletých detí ako aj výdavky manželky určené na jej osobnú potrebu. Manžel si ponechával príjmy z prevádzkovania mototechny a pneuservisu, z ktorých v prevažnej miere financoval stavbu rodinného domu v obci Mojmirovce. Po prerušení spolužitia manželov sa manžel odsťahoval do domácnosti svojich rodičov, na výžive maloletých detí sa spočiatku nepodieľal, svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť si začal plniť vo februári 2021. Rovnako sa nepodieľal na financovaní nákladov domácnosti manželky s maloletými deťmi dôvodiac uvedené tým, že na základe vzájomnej dohody takýmto spôsobom hospodárili ak za trvania manželstva. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výpoveďami účastníkov na pojednávaní ako aj pripojenými spismi mal súd za to, že návrh na určenie výživného na manželku nie je dôvodne podaný. Navrhovateľka počas celého konania neprodukovala ani neoznačila dôkazy, z ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že jej manžel mal v rozhodnom období vyššiu životnú úroveň ako ona sama. Po prerušení spolužitia manželov sa zdroj ich príjmov nezmenil, manželka naďalej pod obchodnou spoločnosťou Autoslužby P, s.r.o. prevádzkovala taxislužbu využívajúc na tieto účely vozidlá vo vlastníctve označenej obchodnej spoločnosti. Aj napriek rozporným tvrdeniam navrhovateľky k tomu do akého času využívala na podnikateľské účely motorové vozidlá vo vlastníctve obchodnej spoločnosti (vychádzajúc z vyjadrenia matky v spise 7C/28/2021 a 17P/102/2020 tieto vozidlá využívala do 24.08.2021 kedy došlo k zrušeniu ich koncesie manželom, z jej výpovede na pojednávaní vo veci 17Pc/25/2021 tieto vozidlá využívala až do času ich odovzdania manželovi dňa 18.10.2021) je nepochybné, že aj napriek zrušeniu koncesie vozidlám používaným na účel prevádzkovania taxislužby navrhovateľka naďalej pokračovala v poskytovaní týchto služieb, či už prostredníctvom vozidiel vo vlastníctve obchodnej spoločnosti manžela alebo dvoch motorových vozidiel využívanými výlučne spoločnosťou Misetis, s.r.o., ktorým bola neskôr koncesia udelená. Súd nemohol prisvedčiť tvrdeniam navrhovateľky o výške jej príjmu, ktorý deklarovala v sume 77,94,-eura mesačne poukazujúc jednak na výšku ňou pravidelne vynakladaných výdavkov týkajúcich sa bežných výdavkov spojených s vedením domácnosti, pravidelnými platbami, financovaním potrieb maloletých detí ako aj s poukazom na pásky dennej uzávierky a písomné vyjadrenia vodičov taxislužby o výške ich tržieb a počte odjazdených hodín, ktorí zhodne uvádzali, že priemerne denne jeden taxík zarobil 700-800,-eur (spis Okresného súdu Levice 17P/102/2020). Nie je uveriteľné, aby príjem ostatných zamestnancov obchodnej spoločnosti predstavoval v čistom 500,-eur mesačne, kým príjem navrhovateľky, ktorá je zároveň spoločníčkou a konateľkou spoločnosti by dosahoval výšku 77,94,-eura mesačne. Rovnako tak na strane bývalého manžela mal súd za to, že jeho príjem deklarovaný predloženými opismi daňových priznaní, či mzdovými listami nezodpovedá jeho skutočnému príjmu. Manžel vykonáva podnikateľskú činnosť dlhodobo, od roku 2010 má otvorenú živnosť, je spoločníkom a konateľom v obchodnej spoločnosti, ktorá má vzhľadom na pomerne široký rozsah predmetu činnosti predpoklad dosahovať vyšší príjem než deklaruje. Skutočnosť, že sa účasti v obchodnej spoločnosti Autoslužby NR s.r.o. bez primeraného dôvodu vzdal (najskôr ako spoločník, neskôr aj ako konateľ) v prospech blízkej osoby-brat, pričom jej založenie dôvodil svojou odbornou spôsobilosťou na prevádzkovanie taxislužby, súd vyhodnotil podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine ako vzdanie sa majetkového prospechu, pričom dôvodom, pre ktorý k tomu došlo nemohol súd vyhodnotiť ako konzistentný a objektívny. Manželovi nič nebránilo vo vykonávaní podnikateľskej činnosti aj prostredníctvom tejto obchodnej spoločnosti, rovnako ako nič nebránilo prípadnému vstupu jeho brata do tejto spoločnosti. Aj napriek skutočnosti, že predmetné obchodné spoločnosti podľa predložených daňových priznaní vykázali stratu prípadne prípadne nízky príjem, majú predpoklady na dosahovanie potencionálneho príjmu jednak s ohľadom na široký rozsah predmetu ich činnosti, v ktorých sú spoločnosti oprávnené podnikáť, ale aj s ohľadom výšku deklarovaných výnosov z činnosti týchto spoločností, poukazujúc pri tom na finančné transakcie a ich výšku na podnikateľskom účte manžela. Súd má za to, že ako jediný spoločník a konateľ obchodnej spoločnosti Autoslužby P s.r.o. môže hospodárenie spoločnosti v oblasti vynakladania prostriedkov na hospodársku a finančnú činnosť výrazne ovplyvňovať rovnako ako ju môže ovplyvňovať aj v oblasti dosahovania hospodárskych výsledkov. Existenciu jeho reálnych nielen deklarovaných príjmov preukazujú aj transakcie na jeho podnikateľskom účte (príkladmo v mesiaci september 2021 manžel z účtu vybral celkovú sumu 13.174,-eura, v mesiaci august sumu 5.800,-eur, v mesiaci január 2021 na tento účet vložil sumu 4.502,40,-eur, 3.052,80,-eura, 2.347,20,-eura, február 2021 sumu 4.800,-eur, 3.918,34,-eura), či suma vyplateného peňažného príspevku zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra. Je nepochybné, že v prípade kompenzačného príspevku nejde priamo o príjem manžela, ale o finančné prostriedky účelovo viazané na úhradu časti mzdových nákladov na každého zamestnanca, ktorých výška je však vyplácaná v závislosti od poklesu tržieb zamestnávateľa, ktorá je však taktiež do istej miery ukazovateľom výnosov manžela z podnikateľskej činnosti. S poukazom na výšku vyplatenej kompenzácie má súd za to, že výnosy z podnikateľskej činnosti obchodnej spoločnosti Autoslužby P, s.r.o. sú vyššie než manžel deklaruje.

16. Majúc za preukázané, že manželia už za trvania manželstva hospodárili oddelene, v čom kontinuálne bezo zmeny pokračovali po prerušení spolužitia na základe ich vzájomnej dohody, pričom aj napriek zrušeniu koncesie manželkou využívaným motorovým vozidlám vo vlastníctve obchodnej spoločnosti manžela tieto podľa jej vyjadrenia na pojednávaní naďalej na tento účel používala, neskôr taxislužbu prevádzkovala aj prostredníctvom ďalších motorových vozidiel zabezpečených spoločnosťou Missetis, s.r.o. mal súd za to, že v životnej úrovni manželov do času právoplatnosti rozsudku o rozvode ich manželstva nenastala disproporcia tak ako to predpokladá Zákon o rodine v ustanovení § 71 odsek 1. Porovnaním životnej úrovne manželov v čase ich spolužitia a ich životnej úrovne po tom, čo spolužitie prerušili súd konštatuje, že nezistil relevantné skutočnosti, pre ktoré by sa javilo spravodlivé životnú úroveň jedného z manželov dorovnať. S poukazom na vyššie uvedené súd návrh na určenie výživného na manželku ako nedôvodný zamietol.

17. Súd nevykonal ďalšie dôkazy navrhované účastníkmi konania spočívajúce v zabezpečení všetkých výpisov z účtov bývalého manžela, vyžiadaní nadobúdacích dokladov od vozidiel navrhovateľkou využívaných ako aj dokladov svedčiacich o jej majetkových a zárobkových pomeroch, nakoľko mal súd za to, že s poukazom na doposiaľ vykonané dokazovanie tak v tomto konaní ako aj v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 17P/102/2020 a 7C/28/2021 sa javí nadbytočné a nehospodárne.

18. Manžel si v priebehu konania uplatnil náhradu trov konania dôvodiac uvedené zjavnou nedôvodnosťou nároku ako aj jeho rozporom s dobrými mravmi. K uvedenému súd uvádza, že náhrada trov konania plní v civilnom procese funkciu sankčnú a preventívnu. Uvedené zásady však nie je možné uplatňovať v konaní podľa Civilného mimosporového poriadku a to vzhľadom na okruh vecí, ktoré sú v režime tohto zákona prejednávané ako aj z dôvodu prítomnosti verejného záujmu. V týchto konaniach vo všeobecnosti platí, že každý z účastníkov platí svoje trovy sám bez nároku na ich náhradu od iného účastníka. Konania podľa Civilného mimosporového poriadku sú spravidla uskutočňované vo verejnom záujme a aj navrhovateľovi, pokiaľ sa konanie začalo na návrh, nemožno klásť na ťarchu vyvolanie konania, hoci si nebol istý, či súd jeho návrhu vyhovie. Toto všeobecné pravidlo je prelomené len v dvoch prípadoch, ktoré predpokladá ustanovenie § 53 a 55 CMP. Majúc za to, že v tomto konaní neboli splnené podmienky pre aplikáciu ani jedného z týchto ustanovení, nakoľko nešlo o zákonom vymedzené konania, v ktorých náhrada trov prichádza do úvahy a taktiež sa náhrada trov konania s ohľadom na okolnosti nejavila ako spravodlivá, súd o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, označenie mena, zamestnania a bydliska účastníkov, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu opovažuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.